

som er kommen til Skade, om han end nok saa godt kunde gjøre det, men derimod maaffee maa lade ham ligge og crepere, indtil han finder en Doctor, som maaffee er langveis borte. En saadan Anordning er i sig selv høist maadellig, men den tilkjendegiver tydeligt vor hele vrang Tilstand med Hensyn til Videnskab og Haandværk. (Hør!).

Fenger: Jeg forstaaer overhovedet aldeles ikke, hvorledes man skal kunne barbere sig til at blive Doctor (Latter). Det er Noget, som er historisk, at man tidligere er gaaet den Vej, men det er ligeledes historisk, at den har været uden Nytte. Om jeg nu end med den ærede Rigsdagsmand kunde være aldeles enig i, at man i en vis Retning ikke var gaaet en aldeles rigtig Vej, idet man har sat altfor strenge Fordringer i denne Henseende med Hensyn til Latin, saa kan jeg aldeles ikke være enig med ham i, at det var en god Maade at blive Doctor paa, at man begyndte med at gaae i Lære som Barbeerdreng. (Sikkerning: Den var heller ikke slet!). Jo, den var overmaade slet, fordi den bevirkede, at en stor Deel af de Mænd, som bleve Læger, vare Mennesker, som fra deres Ungdom af kun havde lært overordentlig Lidet, og navnlig ikke havde indsamlet af det Slags Kundskaber, som udfordres til den aandelige Udvikling, som her er nødvendig. Det er nemlig en Betragtningssmaade, som ikke maa tabes af Sigte, at den Mand, som skal være dygtig Læge, tillige maa være en meget dannet Mand, ellers kan han ikke udrette det, han skal. Iøvrigt vil jeg give den ærede Rigsdagsmand Ret i, at der ikke mellem det, at barbere, og det, at aarelade og kopsætte, er nogen indre nødvendig Forbindelse; men paa den anden Side er det aldeles vist, deels, at man trænger til Folk, som have Dvælsen i dette Slags Forretninger, deels, at Dvælsen i at barbere giver en Sikkerhed i Haanden, som i høi Grad letter Udførelsen af hine Forretninger. Jeg troer derfor, at der i det Mindste paa de fleste Steder vil findes at være en passende og god Forbindelse mellem at kunne barbere og at aarelade og kopsætte, og, kunne vi faae det saaledes tilveiebragt her, er jeg vis paa, at det i Praxis

vil vise sig heldigt. Iøvrigt vil jeg med største Glæde indrømme, at man kan være en meget god Barbeer, uden tillige at kunne kopsætte og aarelade, og at det efter min Overbeviisning var ønskeligt, om det ikke var gjort saaledes til en stringent Bestemmelse, at det altid skulde være saaledes. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som sidst har været paa Bane, angaaende Barbeerstuerne, skal jeg, idet jeg iøvrigt anerkjender den ærede Rigsdagsmands Betragtning for at have noget Godt ved sig, dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er en Fordeel derved, at Tilskadekomne netop blive henviste til et saadant Sted, hvor der er en Barbeer, idet nemlig denne Mand tillige kan aarelade i saadanne Tilfælde, hvor en dieblikkelig Aareladning maa anses ønskelig og nødvendig. Dette er en Fordeel, man ikke bør overse. Ligeledes maa der lægges Vægt paa, at den foreliggende Lov afhjælper et ikke ubetydeligt Savn for endeel Næringsdrivende i Kjøbenhavn. Saaledes som Sagerne nu staae, kan nemlig ingen Barbeerfrimester for Dieblirket holde Medhjælpere, og det er en overordentlig stor Ulempe, som har været følt i flere Aar, og derfor trænge disse Næringsdrivende særdeles meget til, at Forholdene blive ordnede saaledes, som dette Lovforslag tilsigter; og da jeg troer, at det muligen kunde blive Følgen af, at man vilde gjøre Ændringer ved Forslaget, at denne nødvendige Ordning af Forholdet ikke finder Sted, saa vil jeg dog, Alt overveiet, ansee det for hensigtsmæssigt, at vi lade Loven i alt Væsentligt passere, som den er kommen fra Landstinget.

Sikkerning: Jeg indrømmer villigt, at det, at barbere, ikke er absolut det, der udvikler Manden, men det udvikler Haanden, som er den ene af de Egenheder, som skulde udvikles, for at blive en god Chirurg; men det forhindrer heller ikke fra at udvikle Manden, og der er mange Mennesker, hvis Mand er bleven udviklet igjennem Barbeerstuerne til at blive en lysende Mand endog mellem Chirurgerne. Altsaa er det paa ingen Maade rigtigt, naar man siger, at det er godt, at det tidligere Forhold er ophørt; nei! det er Skade, at det er ophørt, det er Skade,